

UCHWAŁA Nr 27/2025/2026
Rady Dziedziny Nauk Społecznych
Uniwersytet Kazimierza Wielkiego
z dnia 29 stycznia 2026 roku

w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia
dr Ewie Sygit-Kowalkowskiej

Rada Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie art. 178 ust. 1 pkt 1, art. 221 ust. 12 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 1571 z późn. zm.) oraz § 49 ust. 1 Statutu UKW (t.j. *Uchwała Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 20/2024/2025 z dnia 21 stycznia 2025 r.*) i § 3 ust. 1 *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 117/2022/2023 z dnia 26 września 2023 r.*, w związku z art. 104 §1 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) uchwala, co następuje:

Rada Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy po zapoznaniu się z pełną dokumentacją sprawy, w tym z recenzjami oraz uchwałą komisji habilitacyjnej zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, nadaje stopień naukowy doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia dr Ewie Sygit-Kowalkowskiej

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t.j. Dz.U. 2024r., poz. 1571 z późn.zm.) stopień naukowy doktora habilitowanego nadaje się osobie, która posiada stopień doktora; posiada w dorobku osiągnięcia naukowe lub artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Postępowanie dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego zostało wszczęte 29.04.2025 roku na podstawie wniosku złożonego do Rady Doskonałości Naukowej.

Rada Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego dnia 29 stycznia 2025 roku, uwzględniając cztery pozytywne recenzje osiągnięć naukowych Kandydatki, przedłożoną pełną dokumentację postępowania habilitacyjnego, przebieg kolokwium habilitacyjnego, uchwałą komisji habilitacyjnej zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Kandydatce oraz art. 221 ust. 10 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* uznała, że dr Ewa Sygit Kowalkowska spełniła powyższe wymagania ustawowe i w głosowaniu tajnym podjęła uchwałę o nadaniu dr Ewie Sygit-Kowalkowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Pouczenie:

Niniejsza uchwała jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Uchwała może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy ul. Jana Kazimierza 5, 85- 035 Bydgoszcz za pośrednictwem organu, którego działanie jest przedmiotem tej skargi.

Skargę do sądu wnosi się w terminie 30 dni od doręczenia decyzji administracyjnej za pośrednictwem organu administracji, którego działanie jest przedmiotem tej skargi. Organ administracji przekazuje sądowi skargę wraz z aktami sprawy. Tryb składania skargi określa rozdział 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (tj. Dz.U. z 2024 r., poz. 935 ze zm.).

Przewodnicząca
Rady Dziedziny Nauk Społecznych
Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego

prof. dr hab. Ewa Filipiak

Załącznik nr 1

Uzasadnienie Uchwały Rady Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2025/2026 z dnia 29 stycznia 2026 r.

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym dnia 29 kwietnia 2025 roku na wniosek dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej przygotowane zostały cztery recenzje. Konkluzje we wszystkich recenzjach są pozytywne i kończą się stwierdzeniem, że osiągnięcia naukowe przedstawione przez Habilitantkę odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz. 742 z późn. zm.).

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

I. Spełnienie wymogów ustawowych, tj.

1. Posiadanie doktoratu z określonej dziedziny;
2. Osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w Art. 219, ust. 2a,b;

3. istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej [wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej], o której mowa w Art. 219, ust. 3

II. Omówiła także: osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą sformułowanych przez komisję ocen dokonań wymienionych w punktach 1-3 były:

- osiągnięcie naukowe „*Specyfika funkcjonowania zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (SW) a poziom ich dobrostanu psychofizycznego*” w postaci cyklu 8 publikacji.

W opinii wszystkich członków Komisji, zarówno osiągnięcia naukowe, jak i pozostały dorobek dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej, stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia. Ponadto, dr Ewa Sygit-Kowalkowska wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej. Tym samym dr Ewa Sygit-Kowalkowska spełnia warunki do postawienia wniosku o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia

W trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr Alicji Maliny pozytywną opinię wyrazili następujący członkowie:

Prof. dr hab. Daniel Boduszek stwierdził, że Koncepcja badawcza osiągnięcia Habilitantki charakteryzuje się imponującą, ewolucyjną ścieżką, w której każdy kolejny etap jest naturalną i uzasadnioną konsekwencją wniosków z etapu poprzedniego:

Etap 1 – Analiza wstępna (Projekt 1): Początkowa mikroanaliza psychologicznego obrazu SW i dobrostanu funkcjonariuszy w jednostkowych zakładach karnych (np. ZK Potulice). Wyniki, wskazujące na przekroczone normy dolegliwości fizycznych i napięcia, stały się katalizatorem dla poszukiwania mechanizmów zaradczych.

Etap 2 – Identyfikacja uwarunkowań (Projekt 2): Skoncentrowanie się na uwarunkowaniach wypalenia zawodowego i satysfakcji z pracy. Ustalenia, że cechy osobowości (np. sumienność, ekstrawersja) korelują z poziomem wypalenia, otworzyły drogę do eksploracji zasobów i zjawisk pozytywnych.

Etap 3 – Perspektywa ogólnopolska i międzynarodowa (Projekty 3 i 4): Kulminacja badań, charakteryzująca się znaczącym wzrostem skali i zasięgu. Projekty 3 i 4 objęły kluczowe zjawiska zdrowotne, takie jak sen i używanie alkoholu, w kontekście fundamentalnego Modelu JD-R, wykorzystując największą w historii polskich badań próbę ogólnopolską.

Etap 4 – Wymiar przyszłości (Projekt 5): Przeniesienie uwagi na zewnętrzną percepcję pracy w SW przez potencjalnych kandydatów (studentów). Wnioski te stanowią bezpośredni wkład w strategię rekrutacyjną i wizerunkową formacji.

Zdaniem recenzenta badania w istotny sposób wypełniają lukę wiedzy na temat psychofizycznego funkcjonowania funkcjonariuszy SW, zwłaszcza w kontekście systemowym. W opinii recenzenta ich pionierski charakter opiera się na trzech filarach:

1. Paradygmatyczne przesunięcie (Pozytywna Psychologia Pracy): Habilitantka jako jedna z pierwszych w Polsce w badaniach nad służbami mundurowymi dokonała przesunięcia paradygmatu z analizy deficytów (stres, patologie) na eksplorację zasobów. Początkowe projekty celowo koncentrowały się na zjawiskach pozytywnych (satisfakcja z pracy, zaangażowanie) i psychologicznym kapitale kadry (kompetencje emocjonalne, style radzenia

sobie – Kwestionariusze COPE), dostarczając wiedzy o czynnikach chroniących przed negatywnymi skutkami służby.

2. Wymiar transkulturowy i międzynarodowy: Współpraca z partnerami z Indonezji i Węgier (Projekty 3 i 5) nadała badaniom unikatowy wymiar transkulturowy. Porównawcza analiza dobrostanu, zaangażowania i bezsenności (m.in. przy użyciu UWES-9) w różnych systemach penitencjarnych umożliwia identyfikację czynników uniwersalnych dla zawodu funkcjonariusza więziennego, a także tych uwarunkowanych kulturowo i systemowo, co stanowi rzadkość i dużą wartość dodaną dla międzynarodowej literatury.

3. W opinii recenzenta, najważniejszym osiągnięciem teoretycznym jest skuteczne i w pełni ugruntowane zastosowanie Modelu Wymagania Pracy-Zasoby (JD-R). Przeprowadzenie analizy na ogólnopolskiej próbie (Projekt 4) pozwoliło na wykazanie, że wsparcie przełożonych działa jako kluczowy moderator, łagodząc negatywny wpływ wysokich wymagań pracy (np. obciążenie psychiczne) na napięcie stresowe funkcjonariuszy. Ta wiedza ma krytyczne znaczenie dla zarządzania kadrą.

4. Metodologia badań charakteryzuje się rygiorem i adekwatnością. Wykorzystanie bogatego zestawu narzędzi standaryzowanych, takich jak Kwestionariusze NEO-FFI, AUDIT, czy COPSOQ II, gwarantuje wysoką wiarygodność i obiektywność uzyskanych pomiarów. Kluczowym atutem jest stopniowe i kontrolowane zwiększanie skali badań. Przejście od analiz jednostkowych do największej w historii ogólnopolskiej próby 1732 funkcjonariuszy (Projekt 4) nadaje wynikom ponadprzeciętną reprezentatywność oraz silną moc generalizacji na całą formację SW, co czyni ten zbiór danych unikatowym.

Podsumowując, cały cykl badawczy tworzy kompleksowy i znaczący wkład w rozwój psychologii pracy i organizacyjnej służb mundurowych. Habilitantka wykazała zdolność doprowadzenia badań o najwyższej jakości (opartych na aktualnych modelach teoretycznych, takich jak JD-R) oraz dużej skali i międzynarodowym zasięgu. Wnioski z badań mają wysoką użyteczność praktyczną. Bezpośrednio adresują one strategiczne obszary funkcjonowania Służby Więziennej takie jak selekcja i rekrutacja (wyniki dotyczące percepcji zawodu i predyktorów dobrostanu pozwalają na udoskonalenie profilowania i metod naboru) oraz interwencje psychologiczne (identyfikacja kluczowych zasobów i wymagań JD-R stanowi podstawę do tworzenia efektywnych programów prewencyjnych, szkoleniowych i interwencji psychologicznych).

Z naukowego punktu widzenia, ten cykl badawczy jest w pełni zrealizowany, wykazuje oryginalność i spójność, zasługując tym samym na wysoką ocenę.

Recenzent wysoko ocenia pozostałą działalność naukową, organizacyjną, dydaktyczną i popularyzatorską. Jednakże podkreśla, że dokumentacja złożona przez habilitantkę nie zawiera

informacji na temat działalności redaktorskiej (takich jak Editor-in-Chief czy Associate Editor) w czasopismach międzynarodowych, członkostwie w radach naukowych czasopism (editorial board membership), działalności recenzenckiej dla wiodących międzynarodowych czasopism naukowych z listy JCR, krajowej (lub międzynarodowej) działalności recenzenckiej projektów naukowych składanych do prestiżowych agencji grantowych takich jak Narodowe Centrum Nauki i Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Brakuje także informacji na temat przynależności do krajowych i międzynarodowych towarzystw naukowych.

KONKLUZJA

Przedłożone osiągnięcie naukowe, będące spójnym cyklem ośmiu artykułów o wysokiej wartości merytorycznej, stanowi znaczący wkład w rozwój psychologii pracy i psychologii penitencjarnej. Dr Ewa Sygit-Kowalkowska wykazała się biegłością w prowadzeniu kompleksowych, interdyscyplinarnych badań nad krytycznym społecznie tematem zdrowia psychofizycznego funkcjonariuszy Służby Więziennej. Biorąc pod uwagę jakość, oryginalność, znaczenie naukowe i praktyczne głównego osiągnięcia, a także całość dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, uważam, że habilitantka jest gotowa do pełnienia roli samodzielnego pracownika naukowego. Wnoszę zatem do Wydziału Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, o dopuszczenie dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Dr hab. Mieczysław Ciosek podkreślił, iż przeprowadzona przez Habilitantkę gruntowna i drobiazgowa analiza literatury penitencjarnej dotyczącej osobliwości instytucji więziennej, specyfiki pracy personelu więziennego, warunków pracy funkcjonariuszy więziennych oraz ich stanu zdrowia stała się podstawą do stworzenia autorskiego i klarownego modelu teoretycznego, który odnosi się do wszystkich pięciu projektów badawczych tworzących podstawę osiągnięcia. Model ten zawiera wszystkie najważniejsze elementy, które stały się przedmiotem badań Autorki. Owe elementy to: charakter pracy funkcjonariusz SW np. percepcja wymagań i wsparcia społecznego, podmiotowe uwarunkowania skuteczności pracy funkcjonariuszy np. kompetencje emocjonalne czy tzw. superczynnik osobowości oraz ogólny dobrostan psychofizyczny np. satysfakcja z pracy czy niskie poczucie stresowych dolegliwości.

Recenzent bardzo wysoko ocenił osiągnięcie Habilitantki, stanowiące podstawę ubiegania się o stopień dra hab., jak również pozostały dorobek naukowy Habilitantki, w tym cykl składający się z 25 prac empirycznych i przeglądowych objętych wspólnym tytułem *”Zdrowie jednostek w szczególnych kontekstach zawodowych i sytuacyjnych”* oraz cykl sześciu publikacji zatytułowanych *„Funkcja ideotwórcza psychologii dla tworzenia prawa i norm społecznego funkcjonowania”*.

KONKLUZJA

Rozprawa habilitacyjna dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej stanowi *expressis verbis* bardzo znaczący wkład w rozwój polskiej penitencjarystyki a zwłaszcza psychologii penitencjarnej. Podjęte i zrealizowane badania Dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej zasługują na uznanie a wyniki tych badań na upowszechnienie. Przedstawiona rozprawa spełnia wymagania określone w Rozd.3.Stopień doktora habilitowanego w art.219 Ustawy z dn.20 lipca 2018 r – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020.poz.85 z póź.zm.). (...) Przedstawione przez dr Ewę Sygit-Kowalkowską osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski stanowią bardzo solidną podstawę do nadania Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.

Recenzent wniósł do Rady Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy o dopuszczenie Habilitantki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego oraz o podjęcie uchwały o nadaniu dr Ewie Sygit-Kowalkowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.

Prof. dr hab. Zygfryd Juczyński podkreślił, iż zainteresowania problematyką Służby Więziennej Habilitantki są efektem jej własnej aktywności zawodowej związanej z posiadaniem zawodu prawniczego i zawodu psychologa. Interdyscyplinarne zajmowanie się problematyką diagnozy stanu zdrowia w instytucjach o charakterze korekcyjno-wychowawczym stanowiło wyzwanie naukowe, którego się podjęła.

Oceniając cykl publikacji recenzent zwrócił uwagę na fakt, iż konkluzje wynikające z przeprowadzonych badań zostały ujęte w dwóch płaszczyznach, tj. opisu i wyjaśnienia oraz przewidywania i kontroli (zastosowania).

Specyfika funkcjonowania zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej w odniesieniu do kompetencji emocjonalnych oraz różnych właściwości intra i interpersonalnych odzwierciedla się w postaci niższego samopoczucia psychofizycznego i satysfakcji z pracy. Ważną rolę w kształtowaniu dobrostanu, jak i odczuwaniu satysfakcji pełnią preferowane strategie radzenia sobie ze stresem, tj. poszukiwanie wsparcia – związane z wyższym poziomem, zaś zachowania unikowe – z niższym poziomem dobrostanu (samopoczucia) psychicznego i fizycznego. Poczucie wsparcia w pracy, a zwłaszcza wsparcie ze strony przełożonych, jest mediatorem relacji między wymaganiami w pracy a stresem. Przedstawione przez Habilitantkę wyniki stanowią podstawę do proponowanych rozwiązań możliwych do wdrożenia przez organizację.

Pomimo tego, iż recenzent uznaje wkład osiągnięcia habilitacyjnego dr E. Sygit-Kowalkowskiej za znaczący, przedstawia także uwagi polemiczne dotyczące kilku zagadnień.

1. Zmienne objaśniane, jak wynika z przedstawionego modelu badań, to elementy dobrostanu psychofizycznego zoperacjonalizowane w postaci kilku badanych zmiennych związanych z pracą zawodową i ogólnym samopoczuciem. Zdaniem recenzenta dość pobieżnie zaprezentowany został model *Wymagania Pracy – Zasoby*, który mógłby być przydatnym w konceptualizacji związku stresu w pracy, która wiąże się z wysokim poziomem stresu, dużymi wymaganiami i ograniczonymi zasobami, z dobrostanem pracownika SW. Oczywiście, jest to tylko jeden z dostępnych modeli, który jednak wyznacza różne typy, zarówno wymagań, jak i zasobów, które można zweryfikować w oparciu o badania.

2. Badanie związku dobrostanu psychofizycznego w powiązaniu ze specyfiką funkcjonowania zawodowego funkcjonariuszy SW, w pięciu projektach badawczych realizowanych na przestrzeni 10 lat, w opinii recenzenta otwiera szerokie możliwości. Jednakże warunkiem *sine qua non* jest tu odpowiednia konceptualizacja modelu badań, który wyznaczałby obszar badanych zmiennych i ich operacjonalizację. Natomiast przedstawiony model, jak i analiza kolejnych projektów wskazują na ich sformułowanie nie na początku, lecz po zakończeniu badań.

3. Zmienna objaśniana zdaniem recenzenta nie została dostatecznie zdefiniowana i zoperacjonalizowana, chociaż – jak podaje Autorka, ukończenie pierwszego projektu uzasadniało kontynuowanie prac nad dobrostanem. Tymczasem kolejny projekt dotyczy roli charakterystyk podmiotowych i organizacyjnych. Pojęcie dobrostanu obejmuje zdrowie fizyczne, psychiczne i społeczne (ujmując najprościej). Samopoczucie jest ważnym elementem zdrowia, a nierzadko bywa z nim utożsamiane. Na subiektywne dobre samopoczucie z pewnością wpływa poczucie zadowolenia z pracy. *Nota bene*, do oceny tzw. dobrostanu zawodowego dostępna jest np. *Skala Dobrostanu w Miejscu Pracy* A. Czerw.

4. W jednym z badań (projekt 4) przedstawiono model mediacji (ryc. 2, podanie w modelu skrótów zmiennych i oddzielnie w tabeli ich parametrów, utrudnia jego zrozumienie). Analiza

mediacji, wykorzystująca procedurę bootstrappingu zaproponowaną przez Preachera i Hayes, pozwala na ustalenie bardziej złożonej struktury modelu, w której zmienna niezależna pełniąc funkcję predyktora jest powiązana ze zmienną zależną za pośrednictwem trzeciej zmiennej pełniąc funkcję mediatora. Podkreślając znaczenie wykorzystanego w badaniu modelu zdaniem recenzenta warto zwrócić uwagę na zróżnicowanie pojęć mediacja i moderacja. Zmienne moderujące (moderators) są to zmienne wpływające na kierunek i/lub siłę relacji między zmiennymi predykcyjnymi a zmienną objaśnianą. Z kolei zmienne mediujące (mediators) odnoszą się do mechanizmów przyczynowo skutkowych i jako takie są zmiennymi, poprzez które zmienne objaśniające wiążą się ze zmiennymi objaśnianymi.

5. W dwóch projektach (3 i 4) do sformułowanych tytułów dodano uzupełnienie – metaanaliza. Recenzent podkreślił, iż metaanaliza to rodzaj dość złożonego badania naukowego, w którym łączy się wyniki wielu niezależnych badań dotyczących tego samego problemu celem uzyskania bardziej precyzyjnego wniosku, niż ma to miejsce na podstawie pojedynczych i mniej licznych badań. W tym celu stosuje się różne i dość złożone metody statystyczne. Tymczasem recenzent podkreślił, iż w zaprezentowanych pracach nie znalazł stosownych danych, ani odpowiednich analiz. Ponadto, recenzent przedstawił wątpliwości, czy przeprowadzone dotychczas badania omawianego problemu są na tyle liczne, aby pokusić się o dokonanie metaanalizy, co niewątpliwie byłoby dużym wzbogaceniem badanej problematyki.

Jednakże pomimo uwag polemicznych recenzent uważa, że wskazany przez dr E. Sygit-Kowalską cykl badań jako osiągnięcie naukowe zasługuje na ocenę pozytywną. Mimo pewnych uwag, co do komplementarności przedstawionych projektów uważa, że ich całość wyczerpuje podstawowe funkcje poznania naukowego, tj. cele deskryptywny, eksplanacyjny, prognostyczny i praktyczny.

W opinii recenzenta wyniki badań dr E. Sygit-Kowalskiej potwierdzają, że dobrostan psychofizyczny, satysfakcja i zaangażowanie w pracę funkcjonariuszy SW mieści się poniżej poziomu przeciętnego. Podobnie, zasoby osobiste, takie jak kompetencje emocjonalne, aktywne radzenie sobie ze stresem, czy korzystanie ze wsparcia społecznego. W związku z powyższym, funkcjonariusze SW wymagają wzmocnienia, zarówno ich dobrostanu psychofizycznego, jak i zasobów osobistych. Autorka podaje cały szereg różnych działań proponowanych do wprowadzenia na różnych etapach rozwoju zawodowego czy specjalistycznego. Także pozostałe osiągnięcia naukowe (oraz dydaktyczne i organizacyjne) recenzent uznał za znaczące.

KONKLUZJA

Recenzent z godnie z art. 219, ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. 2018 poz. 1668) Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce oraz stosując kryteria ujęte w Prawie o szkolnictwie wyższym i nauce recenzent pozytywnie ocenił dorobek naukowy i aktywność naukową dr Ewy Sygit-Kowalskiej. Ocena stanowi podstawę poparcia wniosku o nadanie dr Ewie Sygit-Kowalskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Dr hab. Iwona Klonowska w swojej recenzji stwierdziła, że oceniając osiągnięcie naukowe Habilitantki warto podkreślić, iż pytania problemowe postawione przez Kandydatkę do stopnia dra hab. wykraczały swym zakresem poza poznany dotychczas obszar wiedzy i badań dotyczący Służby Więziennej, co czyni jej dociekania zasługującymi na uznanie ich za nowatorskie, a tym samym wnoszące do nauki nowe spojrzenia na Służbę Więzienną i możliwości oddziaływania na nią. Z jednej strony Habilitantka analizowała specyfikę pracy w SW, związane z tym uwarunkowania pełnienia służby, zainteresowania pracą /służbą, relacjami między osobami w ramach SW, a dobrostanem psychofizycznym funkcjonariuszy SW.

Zdaniem recenzentki przedstawiony do oceny cykl artykułów stanowiący osiągnięcie habilitacyjne wskazuje na przemyślaną koncepcję badania specyfiki Służby więziennej i jej funkcjonariuszy oraz

potencjalnych przyszłych funkcjonariuszy rekrutujących się spośród studentów. Wieloletnie badania ujmujące kolejne aspekty dopełniające obraz służby, jej obciążeń, wypalenia zawodowego, stresu i pozostałych czynników pozwoliły na zbudowanie stosunkowo pełnego i spójnego obrazu funkcjonariusza SW osadzonego w specyfice służby.

W opinii recenzentki są to badania cenne i przydatne do wypracowania rozwiązań mających wpływ na tytułowy dobrostan. Niewątpliwie należy ten obszar badań w dalszym ciągu kontynuować, gdyż jak habilitantka wielokrotnie wskazywała jest stosunkowo słabo opisany i zbadany. Obszar badań dobrostanu i stresu oraz motywacji do pracy w służbach mundurowych jest recenzentce szczególnie bliski i objęty zainteresowaniem naukowym, stąd z tym większą przyjemnością zapoznała się z wynikami cyklu artykułów habilitantki. Recenzentka jednoznacznie stwierdza, że jest to materiał cenny i ważny dla polskiej nauki.

Podobnie wysoko recenzentka ocenia pozostały dorobek naukowy Habilitantki.

KONKLUZJA

Na podstawie przeprowadzonej oceny działalności naukowej, dydaktycznej oraz popularyzującej naukę, wskazanej monografii jako osiągnięcia naukowego, uważam, że Pani doktor Ewa Sygit-Kowalkowska spełnia wymagania ustawowe (ustawa z dnia 20 lipca 2018r., Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) oraz akty prawa o charakterze wykonawczym, określające wymagania dla kandydatów do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. W związku z powyższym rekomenduję sporządzenie przez Komisję Habilitacyjną pozytywnego wniosku o nadanie Pani Doktor Ewy Sygit-Kowalkowskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Dr hab. Barbara Ciżkowicz wyraziła opinię, że dorobek Habilitantki jest obszerny, nawiązała międzynarodowe kontakty, które skutkowały nowatorskimi artykułami, a pozostały dorobek spoza głównego osiągnięcia jest imponujący.

KONKLUZJA

Dokonania naukowe, dydaktyczne i organizacyjne dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej spełniają stawiane Habilitantom wymagania określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r. poz. 242).

Dr hab. Anna Rasmus podzieliła wcześniejsze opinie.

KONKLUZJA

Osiągnięcia naukowe dr Ewy Sygit-Kowalkowskiej stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia, a więc odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Rada Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego dnia 29 stycznia 2025 roku, uwzględniając cztery pozytywne recenzje osiągnięć naukowych Kandydatki, przedłożoną dokumentację w postępowaniu, przebieg kolokwium habilitacyjnego, uchwałę komisji habilitacyjnej zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Kandydatce oraz art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w głosowaniu tajnym podjęła uchwałę o nadaniu dr Ewie Sygit-Kowalkowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.